

дворове — училища и прочіе дѣто ни бѣше най-свято мѣсто, да ся съградѣтъ хиледы кръвни жьртвеници: съ еднѣ думѣ, отъ наше-то мило отечество — Бѣлгарія, (да не споменувамъ и други наши съ равна сѣдба съсѣдни братія) да ся направи огнище на единѣ всеобщъ жьртвеникъ, отъ ужесанія-та на кого-то ся е и сама-та природа потърсила и расплакала. Листове-тѣ на Исторіѣ-та ны, кои-то ще опишѣтъ тоя періодъ, ще бѣдѣтъ листове изъ истина чърни, пѣкълини, листове отъ вѣчнѣ самичакъ боль! — Наши-тѣ прѣдеди като че искахъ да направѣтъ съ гърди-тѣ си стѣни и крѣпости срѣщо общій непріятель — тѣи паднаха славно, нѣ кръвникъ-тѣ ушитъ и умаломощенъ отъ тѣхнѣ-тѣ свѣтѣ кръвь, неможи да крачи по нататакъ, за да прави своитѣ ужесанія и на други-тѣ — рѣкъль быхъ, Истокъ съхрани западъ. — Наши-тѣ мъжи и тѣглила почнахъ тогава да ся умножаватъ до въ безкрайно-

totorū satisfacțiunilorū umani; — pe cândū se repurtau tôte aceste strălucite victorie de către celle-l-alte popóre, — eī bine! care era pe atunci sörtea nōstră și ce făceamū noi örä? Vai! este tristū a o spune, — dērē éccē ce fu cu noi in acellū timpū: Fatalitatea ne condamnasse să fimū teatrulū și préda unū spectacolū sāngerosū, cum nu s'a mai vēđutū și nu s'a auditū să se mai fi vēđutū pēnē acum in nici uā altā parte din lume: Sanctuariale nōstre, templele nōstre, palatele regilorū și alle dignitarilorū nostri; scólele, c'unū cuvēntū, și tôte locurile și institutele celle mai sacre pentru noi, — tôte acestea furent transformate pe rēndū in miū de auto-da-feurī sanguinarie și funebre; cu alte vorbe, patria nōstră Bulgaria, dulcea nōstră patriā (spre a nu mai menționa aci și pe alī frați vecinī, carī avurē aceași sörte cu noi) deveni vastulū căminū allū unū auto-da-feū generale, d'alle căruī atrocitāți neaudite énsăși natura s'a 'nfioratū ș'a vērsatū lacrime.

Paginele istoriei nōstre, carī vorū descrie acéstă epocă, vorū fi pagine de unū doliū eternū, și lectoriulū se va cütremura, citindu-le. — Sträbu-